

1r de maig de 2024

Dia dels treballadors i treballadores

“Construïm el treball decent”

Festa de Sant Josep Obrer

La data va ser decidida durant el Congrés Obrer Socialista de la Segona Internacional celebrat a París el 1889. És una jornada de reconeixement als èxits aconseguits pel moviment obrer i se celebra a la majoria dels països del món. Es commemora els fets ocorreguts a la ciutat nord-americana de Chicago a conseqüència de les manifestacions obreres convocades per a l'1 de maig de 1886.

Va ser la lluita per les "8 hores de feina, les vuit hores de descans, les vuit hores de lleure" en un món on era normal treballar de 12 a 18 hores.

Aquesta lluita va generar màrtirs, l'11 de novembre de 1887, un any i mig després de la gran vaga per les 8 hores, van ser penjats a la presó de Chicago dirigents anarquistes i socialistes. Impressiona el relat que fa un diari de l'època:

*"... surten de les cel·les. Es donen la mà, somriuen. Els llegeixen la sentència, els subjecten les mans per l'esquena amb esposes, els ceneixen els braços al cos amb una faixa de cuir i els posen una mortalla blanca com la túnica dels catecúmens cristians. A sota hi ha la concurrència, asseguda en filera de cadires davant del cadafal com en un teatre... Fermesa al rostre de Fischer, pregària al de Spies, orgull al del Parsons, Engel fa un acudit a propòsit de la seva caputxa, Spies crida: "**la veu que sufocareu serà més poderosa en el futur que quantes paraules pogués jo dir ara**". Els baixen les caputxes, després un senyal, un soroll, el parany cedeix, els quatre cossos cauen i es balancegen en una dansa espantable..."*

És una jornada de reconeixement i agraïment a tots els treballadors i treballadores del món que, amb les seves lluites, amb el sacrifici i entrega, amb la generositat, han anat millorant les condicions de treball per aconseguir una feina digna, una vida digna. No podem oblidar perquè les causes històriques del que avui considerem un dia de festa.

Monició d'entrada

Aquest 1r de maig, en aquest dia del treball celebrem un esdeveniment que ens omple d'orgull i d'agraïment. Un gran moviment obrer al segle XIX lluita per la dignitat dels treballadors i treballadores, és la lluita per una vida digna per a tots aquells i aquelles persones que viuen de vendre la seva força de treball. Avui seguim en aquesta reivindicació lluitem per la feina, que cada persona pugui viure amb dignitat de la seva feina i que la feina sigui per a la vida.

La celebració d'aquest dia, per a l'Església, com a festa de Sant Josep no resta força a la nostra història, al contrari, recordem tants i tantes treballadores anònimes, que, com Josep han passat desapercebuts, els noms dels quals s'han perdut en el temps i en la història. Aquests sants i santes de la porta del costat, que diàriament viuen amb generositat la lluita per la defensa dels drets de les seves companyes i companys de feina, moltes vegades posant en perill la seva feina. Josep entra

al Nou Testament com un sospir, sense protagonisme i com a tal surt... però va marcar la vida de Jesús i és el referent d'humilitat, pobresa i sacrifici.

Acte penitencial

- Perquè els teus somnis d'un món fratern, ple de llibertat, de justícia, de pau, on ens cuidem mútuament i cuidem la casa comuna seguim sense fer-ho realitat. **Senyor tingueu pietat**
- Perquè en els nostres ambients, en la nostra realitat eclesial ens costa visibilitzar el futur que esperem i prediquem. **Crist tingueu pietat.**
- Perquè a nivell personal ja ens creiem bons, i ens costa afrontar l'autocrítica i la conversió. **Senyor tingueu pietat**

LITÚRGIA DE LA PARAULA

La primera lectura és un text magnífic de la teologia sacerdotal que expressa el protagonisme de Déu i l'eficàcia de la seva paraula, la bondat de tot allò creat i la dignitat de l'ésser humà creat a imatge i semblança seva. El treball humà forma part de l'obra creadora de Déu, ens va fer semblants i ens convida a continuar creant aquest món, a ser fecunds, per mitjà del nostre treball, col·laborant amb Ell perquè sigui llar per a la humanitat. Un relat que resumeixi entusiasme per part de Déu i vol que l'ésser humà sigui el seu còmplice... convida a recrear i transformar la realitat, ser cocreadors, també del treball decent. I Déu va treballar i va descansar.

"El diví obrer de Natzaret", l'encarnació del Fill de Déu és total, assumeix la història humana i la seva pròpia història, l'encarnació és la manera com Déu ha volgut relacionar-se amb la humanitat. Jesús era fill d'un fuster, algú que vivia de l'esforç de la feina. Tot un Déu que fa olor d'encenalls de fusta, amb tripes a les mans, un Déu que fa olor de poble. Un Déu de qui es coneix el seu arbre genealògic senzill.

Primera lectura (Gn 1,26-2,3)

Lectura del llibre del Gènesi

Va dir Déu:

Fem l'ésser humà
a la nostra imatge i semblança
perquè domini sobre els peixos del mar i sobre les aus del cel;
sobre els animals domèstics, sobre els animals salvatges
i sobre tots els rèptils que s'arrosseguen per terra.

I va crear Déu a l'ésser humà a la seva imatge;
a imatge de Déu ho va crear;
home i dona els va crear.

I els va beneir Déu dient-los:
«Sigueu fecunds i multipliqueu-vos;
ompliu la terra i sotmetin-la;
dominin sobre els peixos del mar,
sobre les aus del cel
i sobre tots els rèptils
que s'arrosseguen per terra».

Els va dir també:

«Els confio totes les plantes que a la terra engendren llavor,
i tots els arbres amb el fruit i la llavor;
ells els serviran d'aliment».

A tots els animals de la terra i a totes les aus del cel,
i tots els éssers vivents que s'arrossegueu per la terra,
l'herba verda us servirà d'aliment.

I així va passar.

I Déu va veure tot el que havia fet,
i tot era molt bo.

Va venir la nit, va arribar el matí:
aquest va ser el sisè dia.

Així van quedar conclusos el cel i la terra i tot el que hi ha. Per al setè dia Déu havia conclòs la seva obra i va descansar el dia setè de tot el que havia fet. I va beneir Déu el dia setè i el va declarar dia sagrat, perquè aquell dia va descansar Déu de tota la seva obra creadora.

Salm responsorial (89,2.34.12-13.14.16)

R/. Afiança, Senyor, l'obra de les nostres mans.

Abans que es formessin les muntanyes
i la terra i l'orbe sorgissin,
des de sempre i per sempre tu ets Déu. R/.

Tu fas que l'ésser humà torni a la pols,
dient: Torneu fills d'Adam!
Perquè mil anys són davant dels teus ulls
com un dia, com un ahir que ja va passar,
com una vigília a la nit. R/.

Ensenya'ns a explicar els nostres dies
i tindrem així un cor savi.
Torna't, Senyor, fins quan?
Apiada't dels teus serfs! R/.

Omplen'ns del teu amor al matí,
perquè cantem alegres tota la vida.
Que es mostri als teus serfs la teva obra
i als teus fills la teva esplendor. R/.

Evangelio (Mt 13,54-58)

Lectura de l'evangelí segons Sant Mateu

En aquell temps, va anar Jesús al seu poble on es va posar a ensenyar a la seva sinagoga, de manera que la gent no sortia de la seva sorpresa i es preguntava:

– D'on venen a aquest els coneixements que té i els miracles que fa? No és aquest el fill del fuster? No és Maria la seva mare, i els seus germans Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, no viuen totes entre nosaltres i nosaltres? D'on ha tret tot això?

Així que estaven desconcertats a causa de Jesús.

Per això els va dir:

– Només a la seva pròpia terra i a casa seva menyspreen un profeta.

I a causa de la seva manca de fe, no hi va fer molts miracles.

Oració dels fidels (*escollir o proposar altres*)

Posem en mans del Pare totes les nostres preocupacions, els nostres somnis, a Ell que ens convida a cuidar la feina, a cuidar la vida, a cuidar-nos mútuament.

— Pels qui pateixen la violència a la feina, pels qui viuen en la precarietat i sense drets socials.

Preguem el Senyor.

— Per les dones a la feina, per les víctimes d'assetjament i discriminació. **Preguem el Senyor.**

— Per les organitzacions sindicals, perquè amb justícia promoguin els interessos legítims de la col·lectivitat, i es preocupin sempre pels més vulnerables i febles. **Preguem el Senyor.**

— Perquè la prosperitat de les empreses serveixi per millorar les condicions de vida dels treballadors i treballadores, busquin la sostenibilitat, tinguin cura de la natura i tinguin cura de la vida. **Preguem el Senyor.**

— Fa uns dies, 28 d'abril, vam celebrar el Dia de la Seguretat i Salut en el Treball, vivim amb dolor la quantitat de víctimes per accidents laborals, posem a les teves mans aquestes persones i les seves famílies i et demanem que ens ajudis a seguir lluitant per una feina que sigui saludable i segura. **Preguem el Senyor.**

— Perquè creixi la solidaritat de la classe obrera, que aquells treballadors i treballadores que estan en millors condicions es preocupin d'aquells i aquelles que tenen menys possibilitats reivindicatives, pels que lluiten per una ocupació, pels que migren. **Preguem el Senyor.**

— Per les autoritats públiques, perquè garanteixin la justícia social dins i fora de les empreses, perquè el diàleg social sigui equitatiu, busqui la justícia i la seguretat. **Preguem el Senyor.**

— Per nosaltres i l'Església, perquè siguem testimonis vius i creïbles de Déu i la seva justícia. **Preguem el Senyor.**

— Per la Pau, perquè sigui fruit de la justícia, la solidaritat, el diàleg. Perquè la pau es converteixi en el gran objectiu de les relacions entre els governants del món. **Preguem el Senyor.**

— Per la cura de la Mare Terra, perquè ens proposem fer canvis culturals que són els duradors, perquè ens convertim en treballadors de cura, perquè no hi ha canvi cultural sense canvi de les persones. **Preguem el Senyor.**

Pare/Mare, de tendresa i misericòrdia, acull les nostres pregàries, les que hem dit en alta veu, però tantes que són als cors de cada persona reunida en aquesta assemblea eucarística, dóna'ns la fe i l'esperança que tu ens escoltes sempre i doneu-nos la força perquè, allò que depèn de les nostres mans ho puguem realitzar, t'ho demanem per Jesús, l'obrer de Natzaret que viu i regna pels segles dels segles. Amén

Oració després de la comunió.

Senyor, Jesús,
hem escoltat la Paraula,
hem partit el pa,
hem experimentat la fraternitat aquest dia especial.
Gràcies Senyor, no estem perduts,
ens orientes, ens enforteixes i ens convides a caminar juntes i junts.
Caminar, juntes i junts, per aportar
claus per a una vida digna de tot ésser humà,
una vida digna de tota persona i de famílies senceres que viuen de la feina.
Volem lluitar per
“assegurar una feina decent que permeti a tots i totes, la possibilitat de fer brollar les llavors que
Déu ha posat en cadascun, les seves capacitats, la seva iniciativa, les seves forces. És la millor
ajuda per a un pobre, el millor camí cap a una existència digna”. (Papa Francesc)
Volem ser Església atenta al món del treball,
volem ser Església propera a les persones més vulnerables al món laboral,
volem ser Església referents de relacions laborals justes i equitatives,
volem ser Església propera al dolor de les víctimes d'accidents laborals,
volem ser Església, veu d'esperança i compromís pel treball decent,
Et demanem que la força del teu Esperit ens il·lumini,
ens ajudi a buscar camins de solidaritat,
que el teu Esperit transformi els nostres cors
perquè estiguem atents al món obrer,
sobretot, al món obrer empobrit,
aquell que no se'l sent,
aquell món obrer precari, discriminat,
explotat i deprimat...
Aquí estem amb tu,
acompanyats de la força creadora del Pare,
i guiats per l'Esperit. Amén

Textos interessants per cartells...

192. Però volem més encara, el nostre somni vola més alt. No parlem només d'assegurar a tothom el menjar, o un «decorós suport», sinó que tinguin «prosperitat *sense exceptuar-ne cap bé*»[159]. Això implica educació, accés a la cura de la salut i especialment feina, perquè **en el treball lliure, creatiu, participatiu i solidari, l'ésser humà expressa i augmenta la dignitat de la seva vida**. El salari just permet l'accés adequat als altres béns destinats a l'ús comú. (EG)

Davant aquesta cultura del descart, us convido a fer un somni que voli més alt. **Hem de fer el possible perquè, a través de la nostra feina —el «treball lliure, creatiu, participatiu i solidari», l'ésser humà expressi i augmenti la dignitat de la seva vida**. (Discurs a les ACLI maig 2015)

El treball és una necessitat, parteix del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal. En aquest sentit, ajudar els pobres amb diners ha de ser sempre una solució provisòria per resoldre urgències. El gran objectiu hauria de ser sempre permetre una vida digna a través de la feina. (LS 128)